

αισθάνομαι**Μέση φωνή**

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστ.	αισθάνομαι	αισθάνωμαι	αισθανοίμην	αισθάνου	αισθάνεσθαι	αισθανόμενος, -η, -ον
Παρατ.	ἤσθανόμην	—	—	—	—	—
Μέλλ.	αισθήσομαι	—	αισθησοίμην	—	αισθήσεσθαι	αισθησόμενος, -η, -ον
Αόρ. θ'	ἤσθόμην	αἴσθωμαι	αἰσθοίμην	αἰσθοῦ	αἰσθέσθαι	αἰσθόμενος, -η, -ον
Παρακ.	ἤσθημαι	ἤσθημένος ᾧ	ἤσθημένος εἶην	ἤσθησο	ἤσθησθαι	ἤσθημένος, -η, -ον
Υπερσ.	ἤσθήμην	—	—	—	—	—

αἰτέω-ᾶ**Ενεργητική φωνή**

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστ.	αἰτῶ	αἰτῶ	αἰτοῖμι, αἰτοίην	αἶτει	αἶτειν	αἰτῶν, -οὔσα, -οὔν
Παρατ.	ἤτουν	—	—	—	—	—
Μέλλ.	αἰτήσω	—	αἰτήσοιμι	—	αἰτήσειν	αἰτήσων, -ουσα, -ον
Αόρ.	ἤτησα	αἰτήσω	αἰτήσαιμι	αἶτησον	αἰτήσαι	αἰτήσας, -ασα, -αν
Παρακ.	[ἤτηκα]	[ἤτηκῶς ᾧ]	[ἤτηκῶς εἶην]	[ἤτηκῶς ἴσθι]	[ἤτηκέναι]	[ἤτηκῶς -κυῖα, -κός]
Υπερσ.	[ἤτήκειν]	—	—	—	—	—

Μέση φωνή

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστ.	αἰτοῦμαι	αἰτῶμαι	αἰτοίμην	αἰτοῦ	αἰτεῖσθαι	αἰτούμενος, -η, -ον
Παρατ.	ἠτούμην	—	—	—	—	—
Μέλλ.	αἰτήσομαι	—	αἰτησοίμην	—	αἰτήσεσθαι	αἰτησόμενος, -η, -ον
Αόρ.	ἠτησάμην	αἰτήσωμαι	αἰτησάιμην	αἶτησαι	αἰτήσασθαι	αἰτησάμενος, -η, -ον
Παρακ.	ἠτημαι	ἠτημένος ᾧ	ἠτημένος εἶην	ἠτησο	ἠτήσθαι	ἠτημένος, -η, -ον
Υπερσ.	ἠτήμην	—	—	—	—	—

Παθητικοί χρόνοι

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Μέλλ.	[αἰτηθήσομαι]	—	[αἰτηθησοίμην]	—	[αἰτηθήσεσθαι]	[αἰτηθησόμενος, -η, -ον]
Αόρ.	ἠτήθην	αἰτηθῶ	αἰτηθείην	αἰτήθητι	αἰτηθῆναι	αἰτηθείς, -εῖσα, -έν